

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/15/2020
Identifikačné číslo spisu: 3114225372
Dátum vydania rozhodnutia: 28.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3114225372.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Mgr. Robert Antal, so sídlom kancelárie Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu SAPUCHA s. r. o. v konkurze, so sídlom Závodná 3, 821 06 Bratislava, IČO: 46 879 501, proti žalovanému: JUDr. Andrej Jaroš, so sídlom kancelárie Námestie sv. Anny 361/20, 911 01 Trenčín, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Polianka v konkurze, so sídlom M. R. Štefánika 517/23, 907 01 Myjava, IČO: 34 105 034, o vylúčenie majetku zo súpisu podstaty, vedenom na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 36Cbi/110/2014, o dovolaní obchodnej spoločnosti BIOMILA spol. s r. o., so sídlom 906 23 Rudník 428, IČO: 46 849 513, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. mája 2019, č. k. 16CoKR/3, 4/2019 - 252, takto

rozhodol:

I. Dovolanie obchodnej spoločnosti BIOMILA spol. s r. o., so sídlom 906 23 Rudník 428, IČO: 46 849 513, o d m i e t a .

II. Žalobca ani žalovaný nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014 - 60, pripustil, aby do konania vstúpila v procesnom postavení žalobcu 2/ spoločnosť BIOMILA spol. s r. o., so sídlom Rudník 428, IČO: 46 849 513 (ďalej len „spoločnosť BIOMILA“). V rámci tohto uznesenia súd prvej inštancie zdôraznil, že právny predchodca úpadcu žalobcu EKOTREND MYJAVA spol. s r. o. sa podanou žalobou domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by bol zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Polianka vylúčený majetok pozostávajúci zo slovnej ochrannej známky - BIOMILA, kombinovanej ochrannej známky - BIOMILA a slovnej ochrannej známky - BIOMILUJEM.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol na základe písomného podania žalobcu doručeného súdu dňa 21.

apríla 2016 (č. l. 56 spisu), ktorým tento navrhol, aby do konania, ako ďalší účastník na strane žalobcu, pristúpila spoločnosť BIOMILA. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca úpadcu žalobcu previedol na spoločnosť BIOMILA predmetné ochranné známky zmluvami o prevode ochranných známk v súlade s dodatkom č. 1 ku dňu

1. mája 2014. Zapísanie ochranných známk žalovaným do všeobecnej podstaty úpadcu predstavovalo podľa žalobcu neoprávnený zásah do vlastníckeho práva spoločnosti BIOMILA, a preto má spoločnosť BIOMILA naliehavý právny záujem na konaní v postavení žalobcu 2/. Spoločnosť BIOMILA vyslovila súhlas so vstupom do konania podaním zo dňa 25. apríla 2016 (č. l. 58 spisu). Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nezistil dôvody, pre ktoré by nemohol pripustiť vstup spoločnosti BIOMILA do konania ako vedľajšieho účastníka, rozhodol podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. a vstup spoločnosti BIOMILA do konania ako vedľajšieho účastníka pripustil.

3. Proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, podal obžalovaný odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. septembra 2016, č. k. 16CoKR/23/2016-97, odmietnuté podľa ust. § 386 písm. c/ C. s. p., pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie prípustné nie je.

4. Odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, podal aj správca konkurznej podstaty úpadcu (žalobca). Žalobca v rámci podaného odvolania argumentoval tým, že v období od 22. januára 2016 do 21. októbra 2016 (kedy žalobca ako správca súhlasil s pokračovaním v konaní) bolo súdne konanie prerušené a nebolo preto možné vykonávať procesné úkony, poukázal pritom na ust. § 111 ods. 1 O. s. p., § 165 ods. 2 C. s. p. a § 47 ods. 3 ZKR. Odvolací súd preskúmal vec nie len v rozsahu žalobcom podaného odvolania, ale aj z úradnej povinnosti podľa ust. § 380 ods. 2 C. s. p. a zistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p. Svoj záver odvolací súd odôvodnil tým, že účinky vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu, v tom čase spoločnosti Cycle s. r. o. (neskôr spoločnosť SAPUCHA s. r. o.), nastali dňa 22. januára 2016. S prihliadnutím na uvedené mal za žalobcu zákonné oprávnenie konať vo veciach týkajúcich sa a podliehajúcich konkurzu iba správca majetku úpadcu podľa ust. § 44 ods. 1 ZKR. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29. mája 2019, č. k. 16CoKR/3,4/2019-252, rozhodol tak, že výrokom I. uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, zrušil a výrokom III. žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Odvolací súd uzavrel, že zákonné oprávnenie správcu majetku žalobcu v postavení úpadcu v konkurze vylučovalo, aby úpadca v súdnom konaní, ktoré sa týka majetku podliehajúcего konkurzu, vykonával procesné úkony. Pokiaľ úpadca, spoločnosť Cycle s. r. o., návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. apríla 2016, navrhol pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu v postavení žalobcu 2/ spoločnosti BIOMILA, tento návrh bol podľa odvolacieho súdu podaný neoprávnenou osobou. Zároveň odvolací súd zdôraznil, že vzhľadom na zákonné účinky prerušenia konania podľa ust. § 47 ods. 1 ZKR nemal tento návrh spoločnosti Cycle s. r. o. za následok povinnosť súdu o tomto návrhu rozhodovať v čase, kedy bolo konanie ex lege prerušené. Subjektívnu ne/vedomosť súdu o zákonných účinkoch prerušenia konania od 22. januára 2016 do 24. októbra 2016, kedy správca navrhol pokračovať v konaní, posúdil odvolací súd ako bezvýznamnú s tým, že procesné uznesenia vydané súdmi v tomto období v konaní nevyvolali žiadne procesné účinky a pre konanie v tomto období sú bez právnej relevancie. V závere odvolací súd zdôraznil, že spoločnosť BIOMILA, o ktorej vstupe do konania, ako subjektu 2/ na strane žalobcu, rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, na návrh úpadcu doručený súdu prvej inštancie dňa 21. apríla 2016, v tom čase spoločnosti Cycle s. r. o. v čase prerušenia konania ex lege, nemá postavenie subjektu na strane žalobcu a stranou v spore sa nestala. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, vydané v rozpore so zákonom podľa ust. § 389 ods. 1

písm. a/ a b/ C. s. p. zrušil. Odvolací súd úspešnému žalobcovi, ktorým je správca konkurznej podstaty úpadcu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne v konaní nevznikli.

6. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, konanie o návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalobcu v 2/ rade spoločnosti BIOMILA zastavil. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na návrh žalobcu zo dňa 21. apríla 2016 na pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalobcu v 2/ rade spoločnosti BIOMILA podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. podaním zo dňa 7. apríla 2017 vzal žalobca svoj návrh na pristúpenie subjektu na strane žalobcu spoločnosti BIOMILA späť (č. l. 153 spisu). S prihliadnutím na ust. § 79, § 144 a § 145 C. s. p. súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v rámci svojej dispozičnej právomoci vzal svoj návrh na pristúpenie subjektu na strane žalobcu späť, v dôsledku čoho analogicky rozhodol o späťvzátí predmetného návrhu tak, že konanie o tomto návrhu zastavil.

7. Proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, podala odvolanie spoločnosť BIOMILA. Odvolací súd napadnutým uznesením zo dňa 29. mája 2019, č. k. 16 CoKR/3,4/2019-252, výrokom II. odvolanie spoločnosti BIOMILA odmietol a výrokom IV. žalobcovi a žalovanému proti spoločnosti BIOMILA nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolanie spoločnosti BIOMILA posúdil odvolací súd ako nedôvodné, pretože spoločnosť BIOMILA nemá v konaní procesné postavenie subjektu na strane žalobcu, a preto nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania. Uvedené konštatovanie malo za následok, že sa odvolací súd nezaoberal procesnou podmienkou spočívajúcou v dodržaní odvolacej lehoty, pretože za daných okolností uvedený procesný postup súdu nemá právny význam.

8. V rámci odôvodnenia odvolací súd poukázal na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty úpadcu SAPUCHA s. r. o., pôvodne spoločnosť Cycle s. r. o., ako právny nástupca spoločnosti EKOTREND MYJAVA, spol. s r. o., so sídlom Rudník 16, IČO 36 319 261 - pôvodného žalobcu, je jedinou osobou oprávnenou po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu - spoločnosti SAPUCHA s. r. o. konať za úpadcu v danom konaní, ktorého predmetom je majetok podliehajúci konkurzu podľa ust. § 44 ods. 1 ZKR. Nakoľko bol správca konkurznej podstaty úpadcu SAPUCHA s. r. o. ako jediná oprávnená osoba v procesnom postavení žalobcu od 22. januára 2016, mal podľa odvolacieho súdu dispozičné oprávnenie nielen na prípadné podanie návrhu podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. na vstup spoločnosti BIOMILA do konania na strane žalobcu, ale aj na jeho späťvzatie (č. l. 153 spisu). Vzhľadom na to, že účinky vstupu spoločnosti BIOMILA do konania na strane žalobcu na základe uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, nenastali pre jeho nezákonnosť (vydané v čase účinkov prerušenia súdneho konania ex lege), predmetné uznesenie podľa názoru odvolacieho súdu nenadobudlo právoplatnosť, a správca JUDr. Robert Antal bol preto oprávnený vziať tento návrh späť bez súhlasu žalovaného a spoločnosti BIOMILA. Nezákonnosť uvedeného uznesenia, mala podľa odvolacieho súdu za následok, že nebol daný zákonný dôvod na zisťovanie ne/súhlasu uvedených subjektov a jeho vážnosti so späťvzatím predmetného návrhu.

9. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku spoločnosti BIOMILA spočívajúcu v nedoručení uznesenia zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, spoločnosti BIOMILA, ktorým nesprávnym procesným postupom mal súd prvej inštancie znemožniť spoločnosti BIOMILA, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené konštatovanie odvolací súd oprel o skutočnosť, že spoločnosť BIOMILA nie je stranou v spore, a preto súd nemá povinnosť subjektu stojaceho mimo konania doručovať procesné úkony strán sporu ani rozhodnutia vydané v konaní.

10. V súvislosti s nárokom na náhradu trov odvolacieho konania iniciovaného spoločnosťou BIOMILA odvolací súd uviedol, že žalobca a žalovaný ako strany sporu boli v odvolacom konaní úspešní. Vzhľadom na to, že podľa obsahu súdneho spisu žalobcovi

a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trov nevznikli, odvolací súd preto žalobcovi a žalovanému proti spoločnosti BIOMILA podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p. nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala spoločnosť BIOMILA (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

12. Dovolateľka argumentovala tým, že na uznesení súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, ktorým súd pripustil, aby do konania vstúpila v procesnom postavení žalobcu 2/ spoločnosť BIOMILA, bola riadne vyznačená právoplatnosť ku dňu 10. októbra 2016. Dovolateľka vyjadrila svoj nesúhlas s postupom súdu prvej inštancie, keď napriek existencii právoplatného uznesenia zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, súd prvej inštancie vydal uznesenie zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, ktoré spoločnosti BIOMILA nebolo doručené.

13. Nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom dovolateľka videla v tom, že odvolací súd rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby jasne a presne definoval okruh účastníkov konania. Zrušením uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, odvolací súd vylúčil spoločnosť BIOMILA z okruhu účastníkov, čím podľa dovolateľky porušil jej práva a právom chránené záujmy. Dovolateľka trvala na tom, že na konaní má naliehavý právny záujem ako vlastníka predmetu sporu, a preto má postavenie účastníka konania v pozícii žalobcu 2/.

14. Uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, považuje dovolateľka za zmätočné a zavádzajúce, pretože v ňom nie je žiadnym spôsobom zdôvodnené zastavenie konania o návrhu žalobcu na pristúpenie spoločnosti BIOMILA do konania po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu SAPUCHA s. r. o., pôvodne spoločnosť Cycle s. r. o., o ktorom už bolo raz právoplatne rozhodnuté. Podľa dovolateľky sa konajúce súdy nevysporiadali s otázkou, či bola osoba konajúca ako štatutárny orgán úpadcu, v tom čase spoločnosť Cycle s. r. o., oprávnená na podanie návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka konania na strane žalobcu. Vzhľadom na uvedené dovolateľka uzavrela, že nevysporiadaním sa s okruhom účastníkov konania, resp. legitimitou osôb vystupujúcich ako štatutárny orgán účastníkov konania, konajúce súdy postupovali nezákonne.

15. Dovolateľka ďalej namietala, že vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu SAPUCHA s. r. o., pôvodne spoločnosť Cycle s. r. o. dňa 22. januára 2016 nemohlo spôsobiť prerušenie predmetného súdneho konania predpokladané ust. § 47 ods. 1 ZKR, pretože sa v danom prípade nejedná o súdne konanie, ktoré by sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Podľa názoru dovolateľky predmetné súdne konanie sa netýka majetku, ktorý patrí úpadcovi, ale spoločnosti BIOMILA ako vlastníka ochranných známk. Z uvedeného dôvodu súdne konanie nebolo zo zákona prerušené, pretože sa netýka majetku patriaceho úpadcovi podliehajúceho konkurzu a legitímny štatutárny zástupca žalobcu zapísaný v obchodnom registri bol oprávnený podať návrh na pristúpenie spoločnosti BIOMILA do konania. Vzhľadom na uvedené dovolateľka trvá na tom, že má postavenie žalobcu 2/ v prebiehajúcom súdnom konaní, ktoré jej konajúce súdy napadnutými uzneseniami odňali.

16. Okrem iného dovolateľka poukázala na podanie žalovaného zo dňa 29. júla 2016, v ktorom žalovaný vyjadril súhlas s vylúčením majetku (ochranných známk) zo súpisu všeobecnej podstaty, ktoré uskutočnil ešte pôvodný správca a súčasný správca ho vyhodnotil ako nedôvodné a celé súdne konanie ako neúčelné. Týmto žalovaný potvrdil tvrdenia žalobcu a spoločnosti BIOMILA, v dôsledku čoho podľa dovolateľky zanikol predmet sporu, čo malo byť dôvodom na zastavenie súdneho konania.

17. Dovolateľka vyjadrila svoj názor v tom zmysle, že nezákonným postupom konajúcich súdov spočívajúcim okrem iného aj v prieťahoch v konaní bolo spôsobené, že spoločnosť BIOMILA, ako vlastníč ochranných známk, stratila možnosť podať osobitnú žalobu na vylúčenie ochranných známk včas, čím došlo k porušeniu jej práv a právom chránených záujmov a bola jej spôsobená ujma na právach.

18. K dovolaniu spoločnosti BIOMILA sa vyjadril žalobca s tým, že považuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu za spravodlivé, vecne správne, v súlade so zákonom a riadne odôvodnené. Dovolacie dôvody vyhodnotil ako irelevantné. Žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že účinky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nastali nasledujúcim dňom po vyhlásení konkurzu, t. j. dňom 22. januára 2016. To znamená, že od 22. januára 2016 došlo ex lege k prerušeniu všetkých súdnych a iných konaní, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu. Od 22. januára 2016 teda jediná oprávnená osoba, ktorá mohla podať návrh na pokračovanie v konaní, a zároveň sa stať účastníkom konania namiesto úpadcu, bol správca. Súdne konanie vedené na súde prvej inštancie, bolo zo zákona prerušené počnúc dňom 22. januára 2016, v dôsledku čoho mohol okresný súd podľa žalobcu v konaní ďalej pokračovať výlučne na návrh správcu úpadcu. Návrh na pokračovanie v konaní bol správcom doručený dňa 21. októbra 2016, a preto akékoľvek rozhodnutia vydané v čase od 22. januára 2016 do 21. októbra 2016 sú rozhodnutiami nezákonnými, nulitnými, ktoré nevyvolávajú žiadne právne následky.

19. Skutočnosť, že sa v danom konaní jedná o majetok úpadcu, potvrdzuje to, že boli ochranné známky zapísané v súpise majetku všeobecnej podstaty, a to v zmysle ust. § 78 ods. 1 ZKR. Predmetné oznámenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 24. júna 2016, pod č. OV č. 122/2016. Vzhľadom na uvedené sa v danom prípade jedná o súdne konanie, ktoré sa zo zákona prerušilo. Zároveň žalobca zdôraznil, že uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014 - 60, ktorým konajúci pripustil, aby do konania vstúpila na strane žalobcu spoločnosť BIOMILA, nenadobudlo právoplatnosť, a preto bol správca oprávnený tento návrh vziať späť.

20. K dovolaniu spoločnosti BIOMILA sa vyjadril aj žalovaný, ktorý sa s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu v celom rozsahu stotožnil a považuje ho za vecne správne. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/110/2014 bolo uznesením zo dňa 11. novembra 2019 zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom dňa 13. júna 2019 (č. l. 260 spisu). S prihliadnutím na uvedené považuje žalovaný dovolanie spoločnosti BIOMILA za nadbytočné a spôsobujúce prieťahy v konaní. Ďalej žalovaný zdôraznil, že návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu 2/ spoločnosti BIOMILA dňa 21. apríla 2016 bol podaný v čase prerušenia daného konania a rozhodnutie o pristúpení nového subjektu na strane žalobcu 2/ zo dňa 28. apríla 2016 bolo rovnako vydané v čase prerušenia konania.

21. Vydaniu uznesenia súdom prvej inštancie dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, podľa žalovaného nebránila žiadna zákonná prekážka, keďže uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, bolo vydané v rozpore so zákonom v čase prerušenia konania zo zákona. Žalovaný zdôraznil, že Mgr. Robert Antal ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu SAPUCHA s. r. o., sa stal jediným nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. Podľa žalovaného sa odvolací súd riadne vysporiadal s otázkou účasti a svoj záver riadne odôvodnil. Žalovaný zastáva názor, že spoločnosť BIOMILA nie je procesnou stranou sporu.

22. Žalobca v doplnení k vyjadreniu k dovolaniu dovolateľky považoval za potrebné zdôrazniť, že nakoľko spoločnosť BIOMILA nebola a ani nie je účastníkom súdneho

konania, nebola oprávnená podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202. S poukazom na ust. § 424 C. s. p. žalobca uviedol, že spoločnosť BIOMILA nie je stranou sporu, a preto je vylúčené, aby bolo napadnuté rozhodnutie vydané v jej neprospech, v dôsledku čoho nie je ani osobou oprávnenou podať dovolanie.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas spoločnosť BIOMILA zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok spoločnosti BIOMILA treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ a f/ C. s. p.) s tým, že dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až 435 C. s. p.

24. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimčnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

25. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

26. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

28. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

29. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprisnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

30. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

31. Podľa ust. § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

32. Dovolanie v Civilnom sporovom poriadku prešlo zásadnou koncepčnou zmenou.

Je koncipované, ako mimoriadny opravný prostriedok sporovej strany. Na základe teoretických úvah, doterajších skúseností súdnej praxe a na základe rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva sa určili dve základné úlohy, ktoré má dovolanie plniť:

a/ Náprava najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí.

Zákon nerezignuje na požiadavku individuálnej spravodlivosti, dovolanie však pripúšťa len v prípade závažných procesných pochybení.

b/ Riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry.

Dlhodobou je riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry vnímané

ako podstatný prvok napĺňania princípu právnej istoty. Naplnením tejto úlohy plní dovolanie

aj celospoločenskú úlohu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1346).

33. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C. s. p.).

Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C. s. p.).

Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania

a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 421 C. s. p. v spojení s ust. § 432 ods. 1, 2 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

34. Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje okrem výslovne uvedeného ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

aj z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

35. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu dovolateľka namietala procesný postup súdu prvej inštancie, keď napriek existencii právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, súd prvej inštancie vydal uznesenie zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, ktoré spoločnosti BIOMILA nebolo doručené.

36. Nesprávny procesný postup odvolacieho súdu videla dovolateľka v tom,

že zrušením uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014-60, odvolací súd vylúčil spoločnosť BIOMILA z okruhu účastníkov, čím podľa dovolateľky porušil jej práva a právom chránené záujmy. Dovolateľka trvala na tom, že na konaní má naliehavý právny záujem ako vlastníčka predmetu sporu, a preto má postavenie účastníka konania v pozícii žalobcu 2/.

37. Za zmätočné považuje dovolateľka uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa

5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, pretože v ňom nie je žiadnym spôsobom zdôvodnené zastavenie konania o návrhu žalobcu na prístupenie spoločnosti BIOMILA

do konania po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu SAPUCHA s. r. o., pôvodne spoločnosť Cycle s. r. o., o ktorom už bolo raz právoplatne rozhodnuté. Podľa dovolateľky sa konajúce súdy nevysporiadali

s otázkou, či bola osoba konajúca ako štatutárny orgán úpadcu, v tom čase spoločnosť Cycle s. r. o., oprávnená na podanie návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka konania na strane žalobcu. Vzhľadom na uvedené dovolateľka uzavrela, že nevysporiadaním sa s okruhom účastníkov konania, resp. legitimitou osôb vystupujúcich ako štatutárny orgán účastníkov konania, konajúce súdy postupovali nezákonne.

38. Okrem vyššie uvedeného dovolateľka v súvislosti s neprávny procesným postupom konajúcich súdov namietla prietahy v konaní, ktoré mali za následok, že spoločnosť BIOMILA ako vlastníka ochranných známk stratila možnosť podať osobitnú žalobu na vylúčenie ochranných známk včas, čím došlo k porušeniu jej práv a právom chránených záujmov a bola jej spôsobená ujma na právach.

39. Dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017), v ktorom uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

40. Ďalej dovolací súd zdôrazňuje, že v prípade, ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

41. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

42. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

43. Najvyšší súd SR sa predovšetkým zaoberal otázkou, či je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. V danom prípade bolo napadnutým uznesením odvolacieho súdu zrušené uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. apríla 2016, č. k. 36Cbi/110/2014 - 60, ktorým pripustil, aby do konania vstúpila v procesnom postavení žalobcu 2/ spoločnosť BIOMILA a odmietol odvolanie spoločnosti BIOMILA proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. februára 2018, č. k. 36Cbi/110/2014-202, ktorým bolo zastavené konanie o návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalobcu v 2/ rade BIOMILA. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu kritériá, stanovené pre rozhodnutie vo veci samej, nespĺňa.

44. Vzhľadom na skutočnosť, že prípustnosť dovolania spoločnosti BIOMILA z ust. § 420 písm. f/ C. s .p. nevyplýva, dovolací súd jej dovolanie podľa ust. § 447 písm. c/ C. s .p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

45. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 C. s .p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

46. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ C. s .p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil; neoznačí rozhodnutia dovolacieho súdu rozhodované rozdielne; nevymedzí právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, prípadne tú-ktorú právnu otázku v rozhodovacej praxi dovolací súd ešte neriešil; dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie alebo odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

47. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s .p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C. s. p.). Žalobca prípustnosť dovolania opieral o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., avšak spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až 435 C. s. p. dovolací dôvod nevymedzil tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

48. Predpokladom prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. písm. b/ C. s. p. je sformulovanie právnej otázky dovolateľom, ktorá podľa jeho názoru v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pričom musí ísť o takú právnu otázku, ktorá je pre rozhodnutie vo veci samej kľúčová.

49. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. musí byť zároveň riešená odvolacím súdom, pričom odvolací súd na jej riešení musel založiť svoje rozhodnutie a musí ísť o otázku zásadného právneho významu. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. musí byť procesnou stranou v dovolaní vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť dovolania. Aj v tomto prípade platí, že samotná polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho

rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd rozhodol, nezodpovedajú významovo kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú právnu otázku má dovolateľ na mysli.

50. Dovolateľ je povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 C. s. p. zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 C. s. p. (aj v tejto súvislosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/2/2017). Samotná polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či nesúhlas s právnymi závermi konajúcich súdov a kritika ich prístupov zvolených pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p., resp. § 432 ods. 2 C. s. p.

51. Na doplnenie dovolací súd uvádza, ak má riešiť právnu otázku (teda v žiadnom prípade nie skutkovú otázku), ktorou sa dovolací súd ešte nezaoberal (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je povinnosťou dovolateľa ako procesnej strany a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (viď uznesenie NS SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017).

52. V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. spoločnosť BIOMILA argumentovala tým, že vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu SAPUCHA s. r. o., pôvodne spoločnosť Cycle s. r. o., dňa 22. januára 2016 nemohlo spôsobiť prerušenie predmetného súdneho konania predpokladané ust. § 47 ods. 1 ZKR, pretože sa v danom prípade nejedná o súdne konanie, ktoré by sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Podľa názoru dovolateľky predmetné súdne konanie sa netýka majetku, ktorý patrí úpadcovi, ale spoločnosti BIOMILA ako vlastníka ochranných známk. Z uvedeného dôvodu súdne konanie nebolo zo zákona prerušené, pretože sa netýka majetku patriaceho úpadcovi podliehajúceho konkurzu a legitímny štatutárny zástupca žalobcu zapísaný v obchodnom registri bol oprávnený podať návrh na pristúpenie spoločnosti BIOMILA do konania. Vzhľadom na uvedené dovolateľka trvá na tom, že má postavenie žalobcu 2/ v prebiehajúcom súdnom konaní, ktoré jej konajúce súdy napadnutými uzneseniami odňali.

53. Dovolací súd upriamil pozornosť na bod 25 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že v danom prípade sa jedná o súdne konanie, ktoré sa nepochybne týka majetku podliehajúceho konkurzu.

54. Z obsahu dovolania spoločnosti BIOMILA dovolací súd vyvodil otázku, ktorá mala podľa dovolateľky spadať pod dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., a to v znení: „Je konanie o vylúčenie majetku zo súpisu podstaty, ktorého predmetom sú ochranné známky nadobudnuté spoločnosťou BIOMILA zmluvami o prevode ochranných známk, súdnym konaním týkajúcim sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi (SAPUCHA s. r. o., predtým obchodné meno Cycle s. r. o., právny nástupca obchodnej spoločnosti EKOTREND MYJAVA, spol. s r. o., so sídlom Rudník 16, IČO 36 319 261 - pôvodného žalobcu), na ktoré sa vzťahuje ust. § 47 ods. 1 ZKR a bolo zo zákona prerušené nasledujúcim dňom po vyhlásení konkurzu, t. j. dňom 22. januára 2016?“

55. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

56. Naopak prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zameraná na riešenie skutkových, a nie právnych otázok. Predmetný záver zaujatý dovolacím súdom vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach viď aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017) je aktuálny v rozhodovanej veci. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu na ňom zotrúva a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil.

57. Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bolo úspešne podrobené testu ústavnosti uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

58. Dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou nastolená otázka - tak, ako vyplýva z obsahu dovolania - nepredstavuje právnu otázku zameranú na interpretáciu alebo aplikáciu konkrétneho zákonného ustanovenia, ktorá je predpokladaná v ust. § 421 ods. 1 C. s. p. spôsobom zadaným judikatúrou najvyššieho súdu (napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo/158/2017), ale jedná sa o skutkovú otázku, ktorú dovolací súd nie je oprávnený riešiť.

59. Dovolateľka v dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu neuviedla právnu otázku (jednalo sa skôr o skutkové posúdenie), ktorú by mal dovolací súd riešiť, poprípade, ktorá ešte nebola dovolacím súdom riešená, čím neuviedla ani právny dôvod dovolania, ktorý namieta. Z uvedeného dôvodu dovolací súd konštatuje, že aj keď dovolateľka chcela nejakú právnu otázku formulovať, neurobila tak zákonom predpísaným spôsobom.

60. Keďže pristúpiť k dovolaciemu prieskumu je dovolací súd oprávnený len v prípade zákonom predpokladaného riadneho vymedzenia dovolacích dôvodov, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd uzatvára, že dovolanie podané spoločnosťou BIOMILA nespĺňa kvalitatívne požiadavky kladené zákonom na dovolanie v časti vymedzenia dovolacích dôvodov, ktorých garanciou splnenia má byť povinné právne zastúpenie dovolateľa.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľka nedôvodne namietala existenciu vady zmätočnosti uvedenej v ust. § 420 písm. f/ C. s. p., pričom dovolanie spoločnosti BIOMILA neobsahuje vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., neboli dané predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu. Dovolací súd preto dovolanie spoločnosti BIOMILA proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ a f/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

62. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. s dôrazom na skutočnosť, že žalobca ani žalovaný nepožiadali o náhradu trov dovolacieho konania.

63. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.